

CEMAL SÜREYA

Cemal Süreya (właściwie, Cemalettin Saber ur. w 1931 r. w Erzincan, zm. w 1990 r. w Stambule) nazywany jest „witaminą” tureckiej poezji okresu Republiki. Należał do reprezentantów modernistycznego nurtu *İkinci Yeni* („Drudzy nowi”), powstałego w latach pięćdziesiątych. W 1954 r. ukończył Wydział Nauk Politycznych Uniwersytetu Ankarskiego, a w 1958 r. wydał swój pierwszy tomik poezji *Üvercinka* („Gołębica”). Jest autorem siedmiu tomików poezji. W utworach poety można znaleźć nawiązania do jego bogatej biografii. Poniższe wiersze pochodzą ze zbioru poezji *Sevda Sözleri* („Słowa miłości”), wydanej w 1995 roku przez wydawnictwo YKY.

(A.K.)

CHWAŁA

Mój oddech ognistym ptakiem
 W brązowych włosów twych niebie
 Biorę cię w ramiona
 Twe nogi zwisają bezwiednie.

Ognistym rumakiem staje się mój oddech
 Skoro twarz moja płonie
 Biedacy, krótkie są nasze noce
 W galopie musimy się kochać.

(1957)

NAJPIERW

Najpierw twoja dłoń była między mną a moją samotnością
 Potem drzwi otworzyły się nagle na oścież
 Potem twoja twarz, potem oczy, usta
 Potem cała reszta

Nagła śmiałość zerwała się na nogi
 Ty ściągnęłaś swe skrępowanie i odwiesiłaś do szafy
 Ja rzuciłem zasady na stół
 Wszystko tak właśnie się zaczęło.

(1954)

Z języka tureckiego przełożyła
 AGNIESZKA KOLBIŃSKA